

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

10 lutego 2013 r.

V niedziela zwykła

nr 6/2013 (64)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

*Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd
ludzi będziesz łowił».*

Łk 5,10

Liturgia Słowa dzisiejszej niedzieli ukazuje niezmierną potęgę Bożego powołania. W pierwszym czytaniu opisane jest powołanie Izajasza, który w sposób symboliczny musi najpierw doznać oczyszczenia, by móc stać się piewą świętych spraw. Z całą pewnością jego nauczanie dotarło po latach do rybaków mieszkających w Nazarecie, którzy utrzymywali się z tego, co złowili w jeziorze Genezaret. To pod ich adresem Chrystus, jak opisuje to św. Łukasz, wypowiada znamienne słowa: „wypłyńcie na głębię i zarzućcie sieci na połów”. „Skoro to uczynili – relacjonuje dalej Ewangelista – zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać”. Słowa te w sposób metaforyczny ukazują misjonarski zapał pierwszych chrześcijan. Skądinąd znane są przecież słowa Jezusa – „...odtąd ludzi będziesz łowił”. Temu właśnie celowi miał służyć ów cud połowu ryb: oto bowiem niebawem prości rybacy mieli się przeobrazić w apostołów idących na cały świat z przesłaniem Dobrej Nowiny.

Chciałoby się zapytać: Co było ich motywacją? Dlaczego postanowili rzucić wszystko i pójść za Jezusem? Na pewno decydujące było pierwsze spotkanie z Mistrzem. Wiele jest w Piśmie Świętym momentów pokazujących niesamowite oddziaływanie Mesjasza. Wystarczyło spojrzenie w Jego oczy, otarcie się o niebagatelną osobowość, by oddać majątek czy obiecać dożgonną wierność.

Później jednak był krzyż i beznadzieja z nim związana. Wiemy z historii zbawienia, że uczniowie pogubili się we wszystkim, kiedy wraz ze śmiercią Pana zawalił się dla nich cały świat. Jak to się stało, że mimo wszystko postanowili pójść na wszystkie kontynenty i głosić Ewangelię? Skąd czerpali siły i przekonanie? Odpowiedź na te pytania daje św. Paweł w dzisiejszej liturgii: „Przekazałem wam na początku to, co przejąłem; że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem; i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli”. Motywacją apostołów było doświadczenie Chrystusa jako tego, który mógł działać wielkie dzieła.

DLACZEGO TRZEBA I WARTO UMIEĆ CHOROWAĆ?

W poniedziałek 11 lutego przypada Światowy Dzień Chorego. Warto rozejrzeć się wokół siebie i dostrzec osoby chore pośród nas, żyjące często w samotności, niemal odcięte od świata. Dzień ten może być też okazją do uczynienia refleksji nad samym sobą, chorym.

Poniżej przeczytać możemy fragment książki Krystyny Osińskiej „Twórcza obecność chorych”.

Każdy choruje inaczej, bo każdy jest inny i ma inny układ odpowiedzialności. I u każdego ta sama nawet choroba przebiega inaczej. Stąd nie ma ustalonych schematów chorowania ani leczenia. Odwrotnie – bezkrytyczne naśladowanie przez chorego zaobserwowanych schematów jest kapitulacją, rezygnacją z rozwoju i ze zdobywania wartości. W ocenie praktycznej stosowanie schematów leczenia przez służbę zdrowia bez indywidualizacji może nie tylko paraliżować działanie lecznicze (skutki leczenia), ale nawet pogłębiać i wikłać chorobę.

U każdego chorego choroba umiejętnie przeżyta i przekształcona w wartość, dar, źródło łaski – powoduje marsz naprzód w dziedzinie rozwoju własnej osobowości. Staje się bodźcem kształującym osobowość własną chorego i osób stykających się z nim. [...]

Choroba jest procesem nie tylko biologicznym, związanym z zaburzeniem funkcji jednego lub kilku narządów, ale dotyczy całego człowieka; jest równocześnie procesem w znaczeniu pedagogiczno-psychologicznym, rozgrywającym się w samym człowieku chorym, a dotyczącym jego człowieczeństwa.

Choroba jest bodźcem, który powinien wyzwalać mechanizmy samowychowawcze takie, jak chęć otwarcia się na nowe możliwości – dotąd nie zauważone, na nowe widzenie siebie i innych, nowe atrakcyjne elementy poznawcze.

Zrozumienie szans rozwojowych, jakie stwarza choroba, nie jest natychmiastowe i nie pojawia się w momencie zachorowania. Przecież to jasne, że nie tak łatwo przekształcić patologię, jaką jest choroba, w zdrowie moralne i postawę twórczą. Szanse rozwojowe osobowości związane z chorowaniem jako procesem trzeba zobaczyć, wypracować, wy dobyć na jaw, przemyśleć, dostosować do możliwości, a następnie wprząc w ogólne nieprzepracowane dążenie do stawiania się coraz doskonalszym, coraz dojrzalszym.

Choroba jako proces dotyka człowieka, który ma już określone cechy, zalety, wady, uzdolnienia, zainteresowania, dążenia, doświadczenia, zwycięstwa, klęski życiowe i jest w trakcie kształtowania swojej osobowości. U każdego z chorych są one inne, bo każdy człowiek jest inny. Ale właśnie choroba, tak jak każde duże, ważne i powszechne przeżycie, stawia przed każdym chorym określone zadanie – wykorzystania jej do coraz to pełniejszego poznawania i twórczego przekształcania rzeczywistości.

Ten proces rozwojowy osobowości, jaki wyzwala dobrze przeżyta choroba, nazywa się zdobywaniem umiejętności chorowania. Trzeba umieć chorować, podobnie jak trzeba umieć znosić dobre i złe dni, jak trzeba umieć pokonywać trudności życiowe, rozładowywać lub uniemożliwiać powstawanie konfliktów. Ale jak każdej umiejętności, tak i tej trzeba się nauczyć, a to nie jest ani proste, ani skomplikowane, ani łatwe, ani trudne, ani nudne, ani ciekawe, ani głupie, ani mądre, ale po prostu konieczne.

Trzeba się nauczyć opanowywać siebie i kierować sobą, nauczyć się myślenia i działania konstruktywnego, odwagi ciężarów i przekonań. Trzeba powiedzieć sobie, że nie wolno ulec i skapitulować wobec przejawów i skutków choroby. Ponadto trzeba nauczyć się z doświadczenia, że hodowanie pieczołowite własnego „ja” nie wystarcza, ale trzeba widzieć innych ludzi, ich istnienie i potrzeby. Umiejętność chorowania – nabyta i realizowana – daje w konsekwencji inną, podstawową i cenną cechę człowieka dobrze przeżywającego chorobę: umiejętność tworzenia dobra. Jest to jednocześnie cel i skutek prawidłowego przeżywania choroby. Tworzenie dobra w każdej jego postaci, wszędzie, gdzie się jest. Widzenie w tym, co się wykonuje, elementów dobra, pozytywnych, optymistycznych, a następnie zdobycie i przekazywanie innym poprzez swoje postępowanie – przekonania, że tylko dobro warto tworzyć, że tylko miłość się liczy i tylko ona ma trwałe i rzeczywiste oddziaływanie społeczne.

Krystyna Osińska, „Twórcza obecność chorych”, Warszawa 1983, s. 33-35.

11 lutego w Światowy Dzień Chorego zapraszamy do naszej świątyni o godz. 17⁰⁰ na Mszę Świętą z namaszczeniem chorych. Pomóżmy naszym bliskim chorym dotrzeć do kościoła.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W poniedziałek, 11 lutego, przypada liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. W 1858 roku, w cztery lata po ogłoszeniu dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Najświętsza objawiła się ubogiej pasterce, Bernadecie Soubirous w Grocie Massabielskiej, wzywała do modlitwy oraz pokuty. Lourdes zasłynęło z licznych nawróceń i uzdrowień, stając się w krótkim czasie centrum kultu maryjnego we Francji.

2. Święto Matki Bożej z Lourdes łączymy z obchodami Światowego Dnia Chorych. Mamy więc szczególną okazję do pogłębienia postawy wrażliwości, refleksji i czynnego działania wobec cierpiących i chorych, osamotnionych, dla tych, których mamy bardzo blisko siebie, i dla tych, których nie znamy. Współczesny świat bardzo potrzebuje wielu dobrych Samarytan. W naszym kościele Mszę Świętą ze specjalnym nabożeństwem dla chorych będziemy sprawowali jutro o godz. 17⁰⁰. Serdecznie prosimy o pomoc wszystkim chorym, niepełnosprawnym, seniorom w dotarciu do naszej świątyni.

3. Najbliższa środa, 13 lutego, to Środa Popielcowa, rozpoczynająca okres Wielkiego Postu. Na znak nawrócenia i pokuty nasze głowy zostaną posypane popiołem. Msze św. tego dnia o godz. 7⁰⁰, 8⁰⁰ w Cementowni, 9⁰⁰ i 17⁰⁰. Kancelaria w tym dniu będzie nieczynna.

4. Przypominamy, że w Środę Popielcową wszystkim obowiązuje post ścisły, polegający na powstrzymaniu się od potraw mięsnych oraz na ogra-

niczeniu jedzenia. Tego dnia możemy zjeść trzy posiłki, ale tylko jeden z nich do syta. Wstrzemięliwość od potraw mięsnych obowiązuje wszystkich od 14. roku życia, bez górnej granicy wieku, natomiast post ilościowy obowiązuje od 18. do 60. roku życia. Jednak Kościół zachęca, aby w praktykę postu wprowadzać także tych, którzy w sensie ścisłym nie są do niego zobowiązani. Pamiętajmy też, że Wielki Post jest czasem, w którym należy powstrzymać się od wszelkich hucznych wesel, zabaw i dyskotek.

5. W głębszym przeżywaniu Wielkiego Postu pomogą nam nabożeństwa wielkopostne. W każdy piątek o godz. 16⁰⁰ będziemy szli za Chrystusem Jego Krzyżową Drogą, a w niedziele o godz. 16⁰⁰ będziemy rozpamiętywali Jego Mękę podczas Gorzkich Żali. Nie żałujmy czasu, by trwać przy Chrystusowym Krzyżu – znaku zbawienia. Niech ten Krzyż przypomina, że największą wartością w życiu jest miłość płynąca z tego właśnie Krzyża: „W krzyżu miłości nauka”.

6. W czwartek, 14 lutego, obchodzimy święto Świętych Cyryla i Metodego – Patronów Europy. W tym dniu wspominamy także św. Walentego, którego obraz znajduje się w naszym kościele w bocznym ołtarzu, dlatego serdecznie zapraszamy wszystkich zakochanych, narzeczonych, osoby zamierzające przyjąć sakrament małżeństwa, a także małżonków chcących pielęgnować swoją miłość małżeńską, na Mszę św. o godz. 17⁰⁰ połączoną ze specjalnym błogosławieństwem dla zakochanych.

KOMUNIKAT BISKUPA SOSNOWIECKIEGO W SPRAWIE WSPARCIA BUDOWY DIECEZJALNEGO DOMU MATKI I DZIECKA W SOSNOWCU

Umiłowani Diecezjanie!

Za nami kolejny rok starań i wysiłków zmierzających do stworzenia w naszej diecezji miejsca, w którym kobiety z małymi dziećmi, te często pozostawione same sobie, będą mogły liczyć na profesjonalną pomoc, wsparcie, jak również dach nad głową.

Na początku pragnę podziękować wszystkim kapłanom i wiernym, którzy w różnoraki sposób wsparli już to przedsięwzięcie. Przede wszystkim, składam serdeczne *Bóg zapłać* tym, którzy w okresie Świąt Bożego Narodzenia zakupili płytę kolędową, z której dochód w całości przeznaczony jest na budowę naszego Diecezjalnego Domu Matki i Dziecka. Słowa podziękowania kieruję także do tych, którzy swoimi modlitwami i ofiarami $\bar{\kappa}$ bywa, że regularnymi $\bar{\kappa}$ wspierają tę budowę.

Podobnie jak w poprzednim roku zwracam się do Was, Moi Drodzy Diecezjanie, o przekazanie na rzecz budowy 1% swojego podatku, tak jak to czynimy od kilku lat, wspierając nasze ważne cele. Nic nas to nie kosztuje, a dla takich dzieł nasz 1% jest niezwykle cenny.

Proszę Was jednocześnie o modlitwę, gdyż w najbliższych tygodniach chcemy rozpocząć budowę. Od nas wszystkich zależy, w jakim czasie Dom będzie mógł otworzyć swoje progi dla potrzebujących matek z dziećmi.

Matce Przenajświętszej, Najlepszej i Najwspanialszej z matek powierzam wszystkie matki i dzieci, a Wam z góry bardzo dziękuję za przekazanie 1% na nasz Dom Matki i Dziecka.

Z pasterskim błogosławieństwem,

Wasz Biskup + Grzegorz

Aby przekazać 1% swego podatku na rzecz budowy Diecezjalnego Domu Matki i Dziecka w Sosnowcu należy wypełniając PIT wpisać w odpowiedniej rubryce nr KRS 0000222993 oraz wyliczoną kwotę, a w celu szczegółowym "Dom Matki i Dziecka".

11 luty – poniedziałek

7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od Wioletty Stefańskiej i Marii Marczyk z rodzinami.

17⁰⁰ + Kazimierz Gruca – od rodziny Siedleckich z dziećmi.

12 luty – wtorek

7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od rodziny Mikodów.

17⁰⁰ + Zofia Świacka – od sąsiadów Lataczów i Gocylów.

13 luty – środa

7⁰⁰ W 25. r. urodzin Michała.

9⁰⁰ + Waław Nitecki – 18. r. urodzin.

17⁰⁰ + Józef Piątek – od żony.

14 luty – czwartek

7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od rodziny Mizerów.

17⁰⁰ + Maria Wojtylas – od siostrzenicy Katarzyny z rodziną.

15 luty – piątek

7⁰⁰ + Pelagia Pilarczyk – od Jadwigi i Kazimierza Pilarczyk z rodziną.

17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

16 luty – sobota

7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od Andrzeja Mikulskiego z rodziną.

17⁰⁰ + Zofia Świacka – od znajomych Pedów, Pilarczyków, Ireny Wójcik.

17 luty – niedziela

7⁰⁰ Za parafian.

9⁰⁰ + Dariusz Rus – 3. r. śmierci.

10³⁰ 20. r. ślubu Ewy i Sławomira Bijak oraz z prośbą o błogosławieństwo Boże dla córek Magdaleny i Dagmary.

12⁰⁰ + zm. Rodzice: Aniela i Władysław Krawiec.

17⁰⁰ + Aleksander Bubel – od rodziny Mieszczanków.

Stopka redakcyjna

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz

Ksiądz Mariusz Olejnik

Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)

e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl

Wszelkie propozycje i sugestie dotyczące gazetki prosimy kierować na powyższy adres lub bezpośrednio do księży odpowiedzialnych.

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33

42-440 Ogrodzieniec

tel. 699-189-130 (telefon dyżurujący)

www.parafia.ogrodzieniec.pl